

Dosarul nr.2ra-1445/19

Prima instanță - Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. : M. Sajin)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎN C H E I E R E

4 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rujină Ion, reprezentat de avocatul Igor Gheorghiuța,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rujină Ion împotriva Mariane Rotaru, intervine accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani privind stabilirea domiciliului minor și **cererea reconvențională** depusă de Mariana Rotaru împotriva lui Ion Rujină intervine accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Rîșcani privind stabilirea domiciliului minor,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curtii de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Rujină Ion și menținută hotărârea din 27 iulie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2016, Rujină Ion s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Mariane Rotaru, intervenient accesoriu Direcția Asistenței Sociale și Protecția Familiei Rîșcani solicitând stabilirea domiciliului copilului minor Rujină Ion, născut la 7 martie 2012 cu tata.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, din 9 septembrie 2011 s-a aflat concubinaj cu Rotaru Mariana, însă căsătoria civilă nu a fost înregistrată oficial. Din această relație s-a născut copilul comun Ion Rujină, care de la naștere și până în prezent locuiește cu tata.

Din anul 2014 familia s-a destrămat și soții nu mai locuiesc împreună.

Copilul minor Rujină Ion a rămas la întreținerea și educația lui Rujină Ion.

Reclamantul a reiterat că, Rotaru Mariana nu are loc permanent de trai, nu acordă nici un ajutor material la întreținerea copilului minor și locuiesc separat. Din aceste considerente consideră necesar de a determina domiciliul copilului minor cu tata deoarece, dispune de condiții materiale suficiente pentru a asigura un nivel de trai decent și adecvat copilului său.

La 22 iulie 2016, Rotaru Mariana, prin intermediul reprezentantului avocatul Iulian Pleșca a depus acțiune reconvențională împotriva lui Rujină Ion, intervenient

accesoriu Direcția Asistenței Sociale și Protecția Familiei Rîșcani solicitând stabilirea domiciliului copilului minor cu mama și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivare a indicat că, începînd cu toamna anului 2010 și până în septembrie 2014 a fost în relații de concubinaj cu Rujină Ion, chiar dacă au fost în relații de familie oficial nu au înregistrat căsătoria. În timpul vieții în comun cu s-a născut fiul Rujină Ion.

Viața de familie a eșuat din cauză că acesta a devenit violent, aplica forța fizică față de ea și mama sa, utiliza un vocabular necenzurat, inclusiv și în prezența fiului, pleca sistematic de acasă peste hotarele Republicii Moldova, nu participa la întreținerea familiei fiind nevoită să apeleze permanent la ajutorul mamei sale.

Toate eforturile ei efectuate în scopul de a păstra familia au eșuat. Toate actele de violență fizică și psihică practic aveau loc în prezența copilului. Iar faptul că în perioada vieții de familie locuiau în casa părinților pârâtului în satul Varatic raionul Rîșcani și mai mult reliefa caracterul său violent, deoarece, părinții acestuia nu puteau să influențeze asupra comportamentului lui.

Reclamanta a menționat că, mereu a tins să găsească acel echilibru și armonie a relațiilor familiale necesar păstrării unui climat cald și favorabil în casă. A depus tot efortul la educația fiului, la îngrijirea și întreținerea acestuia. Intră în esența problemelor, dificultăților pe care acesta le întâmpina, nu se ceartă cu el, nu uzează un limbaj necenzurat și nu să aplica violență fizică sau psihică față de el.

Își dorește ca fiul său să locuiască împreună cu ea, căci are loc de trai permanent și anume casa părintească, unde va locui fiul, sunt condiții bune de trai, cameră separată, unde își va putea petrece timpul după grădiniță, are venituri suficiente care i-ar permite să-l întrețină, utilizează modele de educație menite să asigure fiului o dezvoltare fizică și psihică perfectă, echilibrată, izolându-l de problemele și imperfecțiunile vieții cotidiene, nu-l predispune negativ față de tatăl acestuia, așa cum procedează Rujină Ion, intră în esența problemelor pe care acesta le întâmpină, participă activ în viața copilului și dorește să obțină o afecțiune înaltă față de ea, în circumstanțele când în prezent fiul este influențat cu o maximă intensitate de tatăl său, cu scopul de a avea frică de ea.

Temeinicia pretențiilor este analizată și prin prisma personalității pârâtului, care o declară ferm negativă, deoarece acesta are un caracter complicat, violent, este predispus de a comite abateri de lege, chiar până la infracțiuni.

Rujină Ion a continuat pe parcursul anului 2015 să o agreseze în repetate rânduri fiind intentată o cauză penală, iar apoi o cauză contravențională, cu intenția de a o izola de fiu, iar din luna septembrie 2015 creează diferite impedimente pentru a fi împreună cu fiul.

Rujină Ion influențează copil negativ față de reclamantă, ceea ce nu este corect și legal și astfel se traulează psihica copilului, fiind creat acel climat emoțional negativ în relația copil-mamă.

Reclamanta a menționat că poate asigura copilului o viață plină de dragoste, fericire și voie bună deoarece, dispune de asemenea calități și consideră legal și oportun ca metodele de educație a copilului să aibă loc sub îndrumarea ei, fiind stabilit domiciliul copilului cu dânsa.

Prin hotărârea din 27 iulie 2018 a judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani cererea

de chemare în judecată depusă de Ion Rujină către Mariana Rotaru, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rîșcani privind stabilirea domiciliului copilului minor cu tata Rujină Ion, s-a respins.

Cererea reconvențională depusă de Mariana Rotaru către Ion Rujină, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Rîșcani privind stabilirea domiciliului copilului minor comun cu mama s-a admis.

S-a stabilit domiciliul copilului minor fiul Rujină Ion născut la 7 martie 2012 cu mama acestuia, Mariana Rotaru.

S-a încasat de la Ion Rujină în beneficiul Mariane Rotaru cheltuielile de judecată în mărime de 1100 lei.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, mama Rotaru Mariana tinde mereu să găsească acel echilibru și armonie a relațiilor familiale necesare păstrării unui climat cald și favorabil între membrii familiei, depune tot efortul pentru educația corectă a fiului la îngrijirea și întreținerea lui, intră în esența problemelor, dificultăților pe care le întâmpină, nu se ceartă cu el, luând în considerație că Rotaru Mariana mereu înfruntă impedimente din partea lui Rujină Ion la întrevvedere cu copilul.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 iulie 2018, Rujină Ion, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri admiterea integrală a acțiunii depusă de Rujină Ion și respingerea acțiunii reconvenționale depusă de Rotaru Mariana.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Rujină Ion și menținută hotărârea din 27 iulie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani.

La 1 aprilie 2019, Rujină Ion, reprezentat de avocatul Igor Gheorghiuța a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 27 iulie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate și emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii depusă de Rujină Ion și respingerea acțiunii reconvenționale depusă de Rotaru Mariana.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit. c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că concluziile trase de instanța de apel sunt greșite. Instanța a interpretat greșit prevederile art. 58, 60, 61, 63 din Codul familiei.

Instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele de fapt a cauzei și anume că, după destrămarea familiei copilul minor a rămas la întreținerea tatălui deoarece, Rotaru Mariana nu avea un loc permanent de trai, nu acorda nici un ajutor material pentru întreținerea copilului și nu se interesa de soarta acestuia.

Schimbarea domiciliului îi va crea copilului un stres emoțional dat fiind faptul că, copilul este mult mai atașat de tată decât de mama sa.

Stabilirea domiciliului copilului urmează a fi analizată sub aspectul unei ingerințe în dreptul al respectarea vieții de familie în sensul art.8 CEDO și a prevederilor art.9 al Convenției Internaționale cu privire la drepturile copilului de la New York din 20 noiembrie 1989.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 29 ianuarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit avizului de recepție, recurentul Rujină Ion a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 27 februarie 2019 (f.d.88)

Cererea de recurs a fost declarată la 1 aprilie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Rujină Ion, reprezentat de avocatul Igor Gheorghiuța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Rujină Ion, reprezentat de avocatul Igor Gheorghiuța.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru

Nina Vascan

Dumitru Mardari